

ת"פ 17671/07/20 - מדינת ישראל נגד ס' ב' ד' מ'

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 17671-07-20 מדינת ישראל נ' ב' ד'

לפני
המאשימה
כבוד השופטת מעין בן ארי
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מרדית שיבאן-פרקל

נגד
הנאשמת
ס' ב' ד' מ'
ע"י ב"כ עו"ד אדוה אלאב

גזר דין

כללי

הנאשמת הודתה, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן והורשעה, בעבירות של סרסרות למעשה זנות, עבירה לפי סעיף 199(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**); החזקת מקום לשם זנות, עבירה לפי סעיף 204 לחוק העונשין; וסיוע להלבנת הון, עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.

הסדר הטיעון שערכו הצדדים לא כלל הסכמות בנוגע לעונש, וכל צד השמיע טיעוניו באופן חופשי.

יצוין, כי בד בבד עם הגשת כתב אישום זה, הוגש כתב אישום נוסף כנגד מעורבות נוספות בפרשה, (ת"פ 17651-07-20) המתייחס לאותה מסכת עובדתית.

(להלן - **התיק הנוסף**).

כתב האישום המתוקן אוחד שני אישומים, כדלקמן:

מעובדות האישום הראשון עולה כי החל מחודש אוקטובר 2010 ועד ליום 19/03/2018 (להלן - **התקופה**), ברחוב המסגר בתל אביב, הפעילה וניהלה אילנית יהב בלילה (להלן - **אילנית** או **נאשמת 1 בתיק הנוסף**), באמצעות הנאשמת ואחרים, בית בושת ברחוב המסגר בתל אביב, בו סופקו שירותי מין בתשלום (להלן - **בית הבושת**, או **העסק**).

אילנית, העמידה בחזית העסק את הנאשמת, שהתייצגה בפני כולי עלמא, לרבות בפני רשויות מס ובנקים, כבעלת העסק בתמורה לשכר חודשי של 4,000 ₪ בשנים 2010-2018. זאת, עשתה אילנית במטרה להסוות ולהסתיר את הפעילות העבריינית בבית הבושת, ואת מקור הכנסתה הנובע מעבירות הסרסרות כפי שיפורטו באישום זה.

בנוסף, קיבלה הנאשמת מאילנית סכומי כסף חודשיים בסך של אלפי שקלים עבור ניהול בית הבושת, ניקיון בית הבושת ונכסים נוספים אותם השכירה אילנית לאחרים, ושירותי שמרטפות לילדיה של אילנית. במסגרת זו, נכחה הנאשמת מספר פעמים בשבוע בבית הבושת, הייתה בקשר עם רשויות שונות, ביצעה שליחויות, אפשרה תשלום לספקים תחת שמה ובידיעתה ושימשה אשת הקשר של אילנית לנשים שסיפקו שירותי מין בתשלום בבית הבושת ולפקידות שעבדו שם.

בית הבושת פעל שבעה ימים בשבוע, באופן המתואר בגזרי הדין שניתנו בתיק הנוסף.

לשם סיוע בניהול בית הבושת, העסיקה אילנית פקידות (נאשמות 3 עד 5 בתיק הנוסף), ברשותן היה מפתח של המקום ותפקידן היה לפתוח ולנעול את המקום, לענות לטלפונים ולמסור הסבר ללקוחות שכללו את תיאור המקום, דרכי הגעה, תיאור הנשים והתשלום הנדרש.

במהלך התקופה המתוארת, הנאשמת ניהלה והחזיקה את בית הבושת, עבור אילנית ובהנחייתה, כדלקמן:

א. בחודש יולי 2010, חתמה הנאשמת, על דעת אילנית ובהנחייתה, על חוזה שכירות הנכס מול בעל הנכס תמורת תשלום חודשי של כ- 7,000 ₪. כן, ערכה אילנית שיפוץ בנכס משך כחודשיים, על מנת להתאים אותו לצרכי בית הבושת.

ב. הנאשמת, או מי מהפקידות, שילמו את החשבונות השונים בגין תפעול המקום, בידיעת אילנית ובהנחייתה.

ג. במידה שעובדת לא יכלה להגיע לעבודה, עדכנה את הפקידות או את הנאשמת, שבתורן הודיעו לאילנית.

ד. הנאשמת או הפקידות דאגו לתחזוקת בית הבושת, באופן בו בכל פעם שהיה צורך בתיקון ליקוי בנכס פנו לאילנית, יידעו אותה בנושא וקיבלו ממנה אישור לתיקון הליקוי באמצעות איש התחזוקה שהעסיקה אילנית.

במעשים המתוארים לעיל, סייעה הנאשמת לאילנית לקבל ביודעין, מה שניתן בעד מעשי זנות, קיבלה בעצמה מה שניתן בעד מעשי זנות וחיה על רווחי הזנות, החזיקה וניהלה מקום לשם עיסוק בזנות.

מעובדות האישום השני עולה כי במהלך התקופה בין השנים 2010 ועד 2018, בבית הבושת, הפיקה אילנית, נאשמת 1 בתיק הנוסף, סך של לא פחות מ- 22,000,000 ₪, שהוא 'רכוש אסור' שכן הופק מעבירות סרסרות והחזקת מקום לשם זנות, הן עבירות מקור לפי חוק איסור הלבנת הון. בתקופה זו, סייעה הנאשמת לאילנית לבצע פעולות שיטתיות ועקביות לשם הסתרה והסוואה של מקור הרכוש האסור, של בעלותה ברכוש ושל הפעולות הנעשות בו, כדלקמן:

א. הנאשמת קיבלה מאילנית כסף מזומן בסך 4,000 ₪ לחודש בתמורה לכך שתציג מצג כוזב כלפי כולי עלמא שהיא בעלת המקומות ומנהלת אותם. הכל, במטרה להסתיר ולהסוות את בעלותה ברכוש האסור ומקורו. הנשים העובדות בבית הבושת אף הן הונחו למסור עובדה זו.

ב. הנאשמת, בהנחיית אילנית, שילמה את הוצאות בית הבושת במזומן.

ג. הנאשמת, בהנחיית אילנית, פתחה חשבון בנק עסקי לטובת בית הבושת על שמה, ובפועל אפשרה לאילנית לפעול בעצמה בחשבון העסקי וכן בחשבונה הפרטי למרות שלא הייתה מיופת-כח לעשות כן. החשבון שימש להכנסות והוצאות בתי הבושת, והיקף מחזור הכספים שנכנס ויצא מחשבון זה בין השנים

2010 ועד 2018 עמד על סך של 9,673,833.88 ₪. לחשבון העסקי הפקידו הנאשמת, אילנית, או מי מטעמה חלק מכספי האתנן, ואילנית ביצעה פעולות בנקאיות שונות הן בחשבון זה והן בחשבון הבנק הפרטי של הנאשמת. הנאשמת, אפשרה במעשיה לאילנית לפעול בצורה חופשית בחשבונות הבנק, לרבות העברות כספים, הפקדות כספים וביצוע פעולות בנקאיות שונות, כן החזיקה והשתמשה בכרטיס אשראי ובנקומט ששויכו לחשבון, החזיקה ועשתה שימוש בפנקס השיקים של החשבון.

עניינן של הנאשמות בתיק הנוסף:

נאשמת 1, אילנית, הורשעה בעבירות של סרסרות למעשי זנות, החזקת מקום לשם זנות ופרסום שירותי זנות. בנוסף, הורשעה בעבירות מס של השמטת הכנסה בסך של למעלה מ- 22 מיליון ₪, עשיית פעולה ברכוש אסור והלבנת ההון. בעניינה הוגשו תסקירים שהצביעו על הליך שיקומי משמעותי ולאחר שנקבע כי קיימת הצדקה בעניינה לסטות לקולא ממתחמי הענישה, מטעמי שיקום, היא נידונה למאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים, מאסרים מותנים וקנס כספי משמעותי.

בערעור שהגישה המדינה (ע"פ 1810/22 מיום 31/5/22), הוחמר עונשה ונקבע כי תקופת המאסר תעמוד על 36 חודשים, מהנימוקים שיפורטו בהמשך.

נאשמות 3 ו- 5 בתיק הנוסף עבדו כפקידות בבית הבושת, לתקופות של 6-7 חודשים, מספר פעמים בשבוע, במשמרות. ברשותן היה מפתח של המקום ותפקידן היה לפתוח ולנעול את המקום, לענות לטלפונים ולמסור הסבר ללקוחות שכללו את תיאור המקום, דרכי הגעה, תיאור הנשים והתשלום הנדרש. בנוסף, קיבלו את הלקוחות, גבו מהם תשלום וניתבו את הלקוחות לנשים; ערכו רישום של כניסת הלקוחות, עקבו אחר זמני השהייה של הלקוחות בחדרים והודיעו על סיום הזמן בדפיקה על הדלת; בסיום משמרת, נטלו הפקידות את שכר עבודתן עבור אותה המשמרת בכסף המזומן מהאתנן היומי, או שהנאשמת העבירה להן שכר באמצעות העברה בנקאית מכספי האתנן. כמו כן הונפקו עבורן תלושי שכר, לעיתים בגובה שכר נמוך מזה שהרוויחו בפועל. על האמור, הורשעו בעבירות של סיוע לסרסרות למעשה זנות ושל החזקת מקום לשם זנות.

נאשמות 3 ו- 5 עברו גם הן הליך שיקומי ממושך ומשמעותי ולאחר קבלת תסקירי שירות המבחן, ובהינתן תפקידן בבית הבושת כמו גם פרק הזמן בו עבדו- הגיעו הצדדים לענישה מוסכמת בעניינן והוטל על הנאשמות 3 ו- 5 מאסר מותנה, צו מבחן, צו של"צ בהיקף של 200 שעות וקנס כספי.

נאשמת 2 בתיק הנוסף עבדה כפקידה בבית הבושת לתקופה כוללת של כ- 5.5 שנים. תפקידה כלל ביצוע פעולות דומות לאלה שתוארו בעניינן של נאשמות 3 ו- 5, אך מידת מעורבותה בעסק הייתה משמעותית יותר ובנוסף גם ביצעה פעולות הנוגעות להתנהלות החשבונאית של העסק. בעניינה הוגשו תסקירים שהצביעו על הליך שיקומי מעמיק וממושך, ולאחר שהוסכם כי קיימת הצדקה בעניינה לסטות לקולא ממתחמי הענישה, מטעמי שיקום, היא נדונה ל- 7 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, צו מבחן וקנס כספי.

נאשמת 4 עבדה כפקידה בבית הבושת לתקופה כוללת של כ- 5 שנים (לא באופן רצוף). תפקידה דומה לזה המתואר ביחס לנאשמות 3, 5. עניינה קבוע לשמיעת טיעונים במועד אחר.

תסקירי שירות המבחן

מתסקירי שירות המבחן ממועדים 11/10/21 ו- 25/10/22 עולה כי הנאשמת, בת 48, גרושה ואם חד הורית לנערה כבת 16, מתגוררת עם הבת בחיפה ומשמשת המפרנסת היחידה. התסקירים פורשים את נסיבות חיה של הנאשמת, מילדות, וכן מפרטים חוויות טראומטיות שעברה שמפאת צנעת הפרט אמנע מחשיפתן. אציין כי במרבית שנות ילדותה התחנכה במסגרות חוץ ביתיות, שם חוותה פגיעות מתמשכות שהסבו לה מצוקות נפשיות משמעותיות, שלא עובדו, ובעקבות האמור, התפתחו בקרבה קשיים רגשיים ממשיים שליוו אותה במשך חייה.

לאחר שחרורה של הנאשמת מצה"ל, חלתה אמה במחלת הסרטן. על כן, בכדי לתמוך בה ולסייע בפרנסת הבית, החלה לעבוד בעבודות משק בית. בחלוף תקופה מסוימת, בשל הצורך להגדיל הכנסותיה, החלה לעבוד כנערת ליווי ועשתה זאת משך כ- 8 שנים. במהלך עבודתה במכון הליווי, התמודדה עם קשיים רגשיים ותפקודיים ועל כן עברה לבצע עבודות ניקיון במכון עד לסגירתו בשנת 2018. בהמשך הדרך, עברה להתגורר בצפון הארץ והשתלבה בעבודות זמניות ולא הצליחה לשמור על רצף תעסוקתי לאורך זמן.

הנאשמת נישאה בגיל 32, וחצי שנה לאחר הולדת בתה, התגרשה מבן זוגה על רקע התנהגותו האלימה כלפיה.

ביחס לעבירות, סיפרה כי ביצעה את המעשים מתוך תחושת בלבול ותקווה כי העבודה תסב לה רווחים כלכליים שיסייעו לה בגידול בתה. הנאשמת נוטלת אחריות על מעשיה הפסולים, מצרה ומביעה בגינם צער וחרטה. התרשמות השירות כי מבטאת חרטה כנה ומפנימה את חומרת המעשים וכי ההליך המשפטי, לצד השתלבותה בהליך טיפולי ממושך ומעמיק, סייע בהפנמת הלקח ממעשיה ובהרתעה מפני ביצוע עבירות נוספות בעתיד.

במסגרת הליך משפטי קודם, שהסתיים בשנת 2019 ברישום ללא הרשעה, השתלבה הנאשמת בהליך טיפולי במסגרת "אופק נשי". הנאשמת התמידה ושיתפה פעולה בטיפול, והמשיכה בהגעתה למסגרת גם לאחר תום תקופת צו המבחן. הערכת שירות המבחן בעניינה מאוקטובר 2020 כי רמת הסיכון להישנות עבירות מצדה בעתיד, פחתה באופן משמעותי.

הנאשמת מוסיפה להתמיד בטיפול במסגרת גם בימים אלה, משך כשלוש וחצי שנים. גורמי הטיפול מדווחים כי היא מפגינה מחויבות להליך השיקומי, מבינה היטב את משמעותו ומביעה רצון להוסיף ולהעמיק בטיפול ולהיתרם ממנו. כמו כן, הנאשמת מתנדבת בהוסטל של המסגרת, מלווה ותומכת בנשים אחרות כבוגרת ההוסטל, דבר המסב לה תחושות הצלחה, סיפוק ומשמעות.

באפריל 2022 החלה לעבוד בתפקיד "אם בית" במסגרת "בית חם" לנערות בסיכון בחיפה. דווח כי היא מוערכת בעבודתה, מבצעת תפקידה באחריות, רגישות ומסירות ומהווה דמות משמעותית וסמכותית עבור הנערות. לצד עבודתה, משנת 2019 הנאשמת מתנדבת בקרב ניצולי שואה ונראה כי תרומתה לאחר מסייעת להליך השיקומי שעוברת.

בד בבד עם ההליך השיקומי, מטופלת פסיכיאטרית ונמצאת במעקב. לאחרונה, קיבלה היתר לשימוש בקנאביס רפואי על רקע התמודדותה עם קשיים נפשיים.

הערכת השירות כי מדובר בנאשמת אשר עורכת מאמצים לתפקד באופן תקין, יציב ושומר חוק. נוסף על האמור, היא ממלאת כל חובותיה כאם יחידנית עבור בתה ומביעה חשש כבד להשלכות אופן סיום ההליך המשפטי על יכולתה לטפל בבת ולפרנס אותה.

השירות הדגיש את ההליך השיקומי שעברה הנאשמת לאורך תקופה ממושכת, לצד הצלחתה לנהל חיים תפקודיים ועצמאיים, חרף הקשיים עמם מתמודדת. זאת, תוך שהיא נמנעת ממעורבות שולית ומקדישה עיקר זמנה בעבודה

מיטיבה ובתרומה ענפה לחברה. הערכת השירות כי מדובר בנאשמת אשר הפיקה הלקחים הנדרשים, הפנימה את חומרת המעשים וזאת בעקבות ההליך הטיפולי שמסייע לה במציאת כלים אדפטיביים להתמודדות עם חוויות העבר.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מונעת מתוך מוטיבציה פנימית בשינוי ובשיקום חייה ונכונה להמשיך ולהתמיד ולהעמיק בטיפול ככל הנדרש, ולנוכח נסיבותיה, ענישה בדמות מאסר בפועל או בעבודות שירות עשויה להביא לרגרסיה במצבה הנפשי ובהליך השיקומי בו משולבת.

בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית באופן של העמדתה בצו מבחן למשך 12 חודשים, והטלת של"צ בהיקף רחב של 400 שעות.

ראיות לעונש

ההגנה הביאה צבר עדויות ומסמכים אודות תהליך שיקומי בו נתונה הנאשמת, וכן בדבר נסיבותיה האישיות, כדלקמן:

א. מטעם ההגנה העידה הגב' שלומית שמש, מנהלת ההוסטל "אופק נשי", שפועל לשיקום נשים ממעגל הזנות. סיפרה על היכרותה עם הנאשמת כמתנדבת עם נשים בהוסטל ועל הקשר הקרוב שהצליחה לבסס עם אותן הנשים במסגרת התנדבותה. לדבריה, מדובר במי שמקדישה מיטב מאמציה לסייע לנשים ולנערות עם סיפור חיים דומה. היא מהווה דמות חיובית ומשמעותית עבור אותן הנשים, מסייעת להן מתוך ניסיונה והתהליך שעברה ומשמשת כמודל עבורן. לשיטתה, החברה תיתרם משיקומה של סיוון ומהמשך העשייה החיובית שלה וההשפעה שלה על הנשים להן מסייעת.

ב. חוו"ד מאת עו"ס מרכז יום "אופק נשי", הגב' אמה גרנט רוזנהד מתאריכים 1/10/21(במ/8), 1/10/22(במ/2): מעלה כי הנאשמת משולבת בטיפול במסגרת החל מחודש מאי 2019, ועד היום, כאשר במסגרת הטיפול שולבה בהליכים פרטניים וקבוצתיים. במקביל לטיפול, דווח כי הנאשמת מתמידה במסגרות תעסוקתיות באופן יציב, חרף קשייה. כך, עבדה משך כשנתיים בחנות בגדים ומחודש אפריל 2022, החלה לעבוד במסגרת לנערות בסיכון שמופעלת ע"י עיריית חיפה בתפקיד "אם בית". נוסף על כך, הנאשמת עוסקת בפעילות התנדבותית במסגרת הוסטל "אופק נשי" ובמסגרת הפועלת למען ניצולי שואה. באשר להליך הטיפולי- חוות הדעת מעלה כי מדובר בטיפול מעמיק ואינטנסיבי, במסגרתו הנאשמת מעבדת תכנים אישיים וחוויות עבר קשות והנאשמת מגיעה למפגשים באופן רציף, היא משתפת פעולה באופן מלא, ההתרשמות כי מגלה "מסירות מעוררת הערצה" לטיפול ומשקיעה מאמצים ממשיים על במטרה לייצב את מצבה הנפשי ולהתקדם באופן מיטיב בחייה.

עורכת חוות הדעת, הגב' גרנט-רוזנהד, העידה בבית המשפט והוסיפה כי הנאשמת החלה את הטיפול במסגרת צו בית משפט, והמשיכה להשתלב ולהתמיד בו במסירות גם לאחר תום תקופת הצו, זאת מתוך הפנמה של נזקקותה הטיפולית, רצון פנימי לטפל בעצמה ולשקם את חייה. העדה הרחיבה אודות ההליך הטיפולי של הנאשמת, על דפוסי ריצוי שאפשרו את ניצולה, הערכה עצמית נמוכה שאפיינו אותה וציינה כי הטיפול סייע לה בהעלאת תחושת המסוגלות והערך העצמי, ביכולת להציב גבולות לאנשים בחייה, להתמודד מול גורמי סמכות ולנהל את חייה באופן המיטיב עמה.

ג. תעודת הערכה והוקרה ממסגרת "בית חם" לנערות בסיכון, חיפה (במ/7).

ד. מכתב המלצה מעו"ס מסגרת "בית חם", הגב' חן בורדה (במ/5) - מעלה כי הנאשמת אחראית על הצד התפעולי-לוגיסטי של ניהול משק הבית ולצד זאת, לוקחת חלק בשיחות קבוצתיות ובישיבות צוות והיא משמשת כ"עמוד תווך" רגשי עבור הנערות, ובלשונה - "סיון ידעה לגלות רגישות ובמקביל להציב גבולות ולהחזיק אותן מול הנערות- דבר שאפשר לבסס יותר את תחושת היציבות שלהן בבית החם. היכולת של סיון להביע את עמדתה באופן כנה אך גם רגיש, מהווה כוח משמעותי שקיים בה ובא לידי ביטוי גם בישיבות הצוות וגם מול הנערות". כמו כן הודגש במכתב כי הנאשמת מגלה אחריות רבה כלפי תפקידה, ומבצעת אותו לשביעות רצון, "בצורה הטובה ביותר שיכולתי לבקש".

ה. מכתב המלצה מאת רע"ן נערות במצוקה בעיריית חיפה, עו"ס זיוה הלוי (במ/3): במעלה כי הנאשמת עובדת בדירת מעבר לצעירות המופעלת ע"י עיריית חיפה ע"פ מודל של משרד הרווחה. תפקידה חולש על ענייני לוגיסטיקה וניהול אחזקת הדירה, ומשלב עבודה לצד עו"ס המסגרת לשם קידום הטיפול בדירות בדירה. המכתב מעלה כי הנאשמת יצרה קשר משמעותי עם הדיירות ומפגינה כלפיהן מחויבות, כי היא מבצעת עבודתה בחריצות, אחריות ומסירות, נתרמת מהתפקיד ותורמת מניסיונה.

ו. מכתב מאת ד"ר וליצקר-פולק, רכזת התכנית "עכשיו זה הזמן" להפגת בדידות של ניצולי שואה בחיפה (במ/4) - המכתב מעלה כי הנאשמת החלה להתנדב בתכנית בשנת 2019. רכזת התכנית התרשמה כי התנדבותה נובעת מרוחב לב, מתחושת שליחות ואמפתיה ומתוך רצון לפעול למען ניצולי השואה ולשמח אותם. עוד התרשמה כי היא פועלת בדרכי נועם ובלבביות, תוך הפגנת רגישות לזולת ולמצוקת האחר, באכפתיות ובמסירות.

ז. מכתב מאת ד"ר גרישין, מומחית בפסיכיאטריה מתאריך 25/5/22 (במ/6) הפורט את התסמינים נפשיים מהם סובלת הנאשמת, ע"פ האבחנה - תסמינים של תגובה פוסט טראומטית מורכבת ואת ההמלצות הטיפוליות שניתנו בעניינה.

ח. מכתב שכתבה בתה של הנאשמת (במ/1), בת ה- 16, במסגרתו סיפרה על התהליך שעוברה הנאשמת מזה כארבע שנים, על השינוי שערכה בחייה כך שבשנים האחרונות מקדישה את מרבית זמנה לסייע לאחרים. במכתב, סיפרה כיצד מתלווה לאמה לפעילות ההתנדבותית עם ניצולי שואה, על הזמן שמקדישה להם בתשומת לב, טיפול בהם, חלוקת מזון ועוד. הבת הרחיבה על היחסים הקרובים עם אמה, הדאגה שמפגינה כלפיה בכל היבטי החיים, על החשיבות של האם בחייה והקושי שיהיה בחסרונה, וביקשה את התחשבות בית המשפט בעונשה.

ב"כ המאשימה, עו"ד שיבאן-פרקל חזרה בטיעוניה על חומרת המעשים בהם הורשעה הנאשמת, על הערכים המוגנים בהם פגעו, הן בנוגע לעבירות המוסר והן בנוגע לעבירות הכלכליות והפנתה בעניין זה לדברים שנטענו בהרחבה בעניינה של נאשמת 1 בתיק הנוסף. ביחס לעבירות המוסר, מדובר בין היתר בערכים מוגנים שעניינם הצורך להגן על כבודן של נשים במעגל הזנות, על שלמות גופן וקניינן. בהקשר זה, יש להתחשב ברכיב הניצול של אותן הנשים, והפקת רווחים כספיים על גבן, זאת גם כאשר מדובר בחולייה משנית ולא במי שעומד בראש הפעילות העבריינית. באשר לעבירות הכלכליות, מדובר בפגיעה בערכים מוגנים שעניינם ההגנה על השוויון, מניעת פגיעה בקופה הציבורית ובמשטר הדיווחים, וכן מניעת הפקת רווחים מעבירות, הסוואת כספי עבירה והטמעתם במערכת הפיננסית. כמו כן הפנתה ב"כ המאשימה לאסופת הפסיקה שהגישה בעניינן של הנאשמות בתיק הנוסף, המתייחסת הן לערכים המוגנים והן למתחמי הענישה שתבקש לקבוע.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, ב"כ המאשימה הדגישה את תפקידה של הנאשמת בניהול בית הבושת ותקופת עבודתה הממושכת, משך כשמונה שנים. היקף עבודתה של הנאשמת היה מרכזי, היא עמדה בחזית העסק, התייצגה כבעליו הן כלפי כולי עלמא והן כלפי הרשויות, לרבות רשויות החקירה והמס. השכר שקיבלה נועד בחלקו עבור עבודתה השוטפת בניהול העסק ובחלקו עבור היותה אשת קש. את חלקה היחסי רואה המאשימה כמשמעותי, שכן סבורה כי מדובר במי "שלולא מעשיה לא יכול המקום להתנהל" וכן במי שבמעשיה, אפשרה לאילנית לחמוק מרשויות החוק ולהתחמק מפני העמדה לדין פרק זמן ממושך. ב"כ המאשימה הדגישה את הנזק שגרמה הנאשמת במעשיה, בכך שאפשרה פגיעה בעשרות נשים במעגל הזנות, וטענה כי רואה בחומרה את העובדה שמדובר בנאשמת שהייתה אף היא בעברה חלק ממעגל הזנות, הפכה "מקרבן למקרבן" והייתה חלק מניצול הנשים לאורך תקופה משמעותית וממושכת. בנסיבות אלה, ולנוכח מתחמי הענישה שנקבעו בעניינה של אילנית, עתרה ב"כ המאשימה למתחם ענישה בנוגע לעבירות המוסר שנה בין 18 ועד 30 חודשי מאסר; ובנוגע לעבירות הכלכליות עתרה לקביעת מתחם הנע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה התייחסה לנסיבותיה האישיות של הנאשמת, הרשעה קודמת שלא ממן העניין והתיישנה, ובפרט להליך השיקומי שעברה, ובגין אלה מצאה כי ישנה הצדקה, בעניינה של הנאשמת, לסטות ממתחם הענישה שייקבע, מטעמי שיקום. עוד התייחסה ב"כ המאשימה לשיתוף הפעולה של הנאשמת בחקירתה וציינה כי נתון זה שימש, בין היתר, כשיקול שהוביל לתיקון משמעותי שנעשה בכתב האישום. לאור כל האמור, עתרה לסטייה מידתית ממתחמי הענישה, באופן שיוטל על הנאשמת עונש מאסר למשך 12 חודשים בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס כספי.

ב"כ הנאשמת, עו"ד אלאב, ביקשה ליתן משקל לנסיבותיה האישיות המורכבות של הנאשמת, אשר עמדו בבסיס המעשים המיוחסים לה, וכן את החלק היחסי שלה ומידת ההשפעה שהייתה לה בתוך המסכת העבריינית בשלמותה. הרחיבה באשר לנסיבות חייה והמורכבות המשפחתית בצל גדלה, כפי שפורטו בהרחבה בתסקירי שירות המבחן ובחוות הדעת שהוגשו מטעם ההגנה, למסגרות בהן שהתה בילדותה, לפגיעות שחוותה בשנים הללו וניסיונות אבדניים שביצעה בעקבות האמור. בהמשך חייה, הידרדרה לתוך מעגל הזנות שם חוותה אלימות קשה ובהמשך נישאה לגבר, ממנו נולדה בתה של הנאשמת, שנהג בה באלימות. טענת ב"כ הנאשמת כי בשלב בו הציעה אילנית לנאשמת לשמש לה כאשת קש, מצבה של הנאשמת היה בכי רע, היא מצאה בכך מזור ועל כן הסכימה לבצע את כל הפעולות בבית הבושת שדרשה ממנה אילנית, כמתואר בכתב האישום המתוקן. מבחינת היקף הפעילות, הפנתה לעובדות המלמדות כי לצד היותה אשת קש, הנאשמת הייתה גם מי שניקתה את המקום, את ביתה של אילנית ושימשה כשמרטפית על ילדיה. עוד הפנתה לכך כי הנאשמת לא קיבלה החלטות ניהוליות, לא ביצעה תפקידים ניהוליים, העובדות במקום ידעו היטב "מי הבעלים האמיתי" ולא ראו בה דמות סמכותית. טענה להיותה של הנאשמת כלי בידה של אילנית, שניצלה אותה למילוי צרכיה,

לאחר שבחירה אותה מתוך הכרת חולשותיה.

לטענת ב"כ הנאשמת, העבירות הכלכליות גובשו בעקבות מסכת עובדתית זהה לעבירות המוסר, כך שמדובר באירוע אחד. בנסיבות אלה, עתרה לקביעת מתחם ענישה אחד שמתחיל ממספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות.

ב"כ הנאשמת הדגישה את שיתוף הפעולה של הנאשמת עם הרשות החוקרת, והיותה כלי מרכזי שלמעשה אפשר את הגשת כתב האישום בתיק הנוסף ועצר את מסכת הפעילות העבריינית.

אשר לאינטרס השיקום, הפנתה ב"כ הנאשמת למסמכים שהגישה ולעדויות שנשמעו, טענה כי בעניינה של הנאשמת מדובר בהליך שיקומי משמעותי, מתוך בחירה פנימית של הנאשמת לסלול לעצמה מסלול חיים תקין, עבודה ועבור בתה הקטינה. עמדה על המאמצים הכבירים שמקדישה לשמור על יציבות תעסוקתית, ועל החשיבות שמוצאת בפעילות ההתנדבותית ובעשייה למען האחר. כמו כן, עמדה על הפגיעה שיסב עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח לנאשמת, ובפרט נוכח מצבה הנפשי כפי שעלה מהמסמכים שהוגשו ובפגיעה שתיגרם לבתה הקטינה מענישה שכזו. לאור האמור, עתרה ב"כ הנאשמת לאמץ את המלצת שירות המבחן, או לחלופין להטיל תקופת מאסר לריצוי בעבודות שירות.

דברה האחרון של הנאשמת

בדברה האחרון, נטלה הנאשמת אחריות על מעשיה, סיפרה על חוויות טראומטיות שחוותה לאורך שנים, כיצד הידרדרה למעגל הזנות ולכדי ביצוע העבירות. עוד סיפרה על ההליכים הטיפוליים בהם משולבת מזה מספר שנים ועל השינוי שערכה בחייה, עמדה באריכות על עבודתה עם נערות בסיכון במסגרת "בית חם", על פעילות התנדבותה בהוסטל "אופק נשי" ובמסגרת עמותה לניצולי שואה. שיתפה את החשיבות שרואה בסיוע לזולת, בפרט לנוכח נסיבות חייה וניסיון העבר, סיפרה על הקשר שרוקמת עם האנשים להם מסייעת במסגרות השונות, על תחושת סיפוק שממלאה אותה וחשיבות עיסוקיה להליך השיקומי שעוברת.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

כידוע, יש לקבוע ראשית את מתחמי העונש ההולם למעשי הנאשמת, בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, לנסיבות בהן בוצעו העבירות ולפסיקה הנוהגת במקרים דומים.

אקדים ואציין, כי רואה אני לקבל את עמדת המאשימה לפיה נכון להשקיף על כל אחד מהאישומים כ"אירוע" נפרד ובהתאם לכך לקבוע את מתחמי הענישה, בשים לב לפעולות השונות המגבשות כל אחת מהעבירות בהן הורשעה ובהתחשב בסוג העבירות ובערכים המוגנים השונים שנפגעו ממעשיה של הנאשמת (ראו בהקשר זה ע"פ 13/4910 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29/10/2014)).

לצד האמור, מצאתי כי נכון לגזור על הנאשמת עונש כולל נוכח רצף המעשים שביצעה הנאשמת ובשים לב לעתירת הצדדים.

המעשים שביצעה הנאשמת בעבירות המוסר בהן הורשעה, טומנים בחובם פגיעה בערכים המוגנים של הצורך לשמור על גוף האדם, להגן על כבודו ונפשן של נשים הנמצאות במעגל הזנות והגנה על נשים מפני ניצולן ועשיית רווחים על חשבון גופן, לשם בצע כסף.

באשר לעבירת הסיוע להלבנת ההון- כפי שציינתי בעניינה של אילנית, מעשיה של הנאשמת שלפני פגעו גם הם בערכים המוגנים של הצורך לשמור על טוהרה וכשרותה של המערכת הפיננסית; על ההפרדה בין כספים שהגיעו ממקור חוקי לכספים שהגיעו ממקור עברייני; והגנה מפני החדרת פירות עבירות המקור לתוך הפעילות הפיננסית והעסקית הלגיטימית, בין היתר בדרך של ניצול המערכת לצורך הסתרת רכוש והסוואת מקורו וזהות בעליו, ערבובו והטמעתו ברכוש חוקי בכדי לאפשר שימוש בפירות עבירת המקור.

לצורך קביעת מתחמי הענישה, הבאתי בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אשר יש בהן כדי ללמד על מידת הפגיעה בערכים המוגנים, כדלקמן:

הנאשמת עבדה תחת אילנית בבית הבושת מיום הקמתו ועד למועד סגירתו, משך כשמונה שנים. במהלך התקופה פעלה הנאשמת על פי הנחיותיה של אילנית, כ"אשת קש", תמורת תשלום, וביצעה תפקידים שנועדו לשם הפעלתו של בית הבושת, שם סיפקו נשים רבות שירותי מין; ונוסף על האמור, ביצעה הנאשמת פעולות שנועדו לסייע לאילנית להסוות את בעלותה בבית הבושת, את מקור הכנסתה שנבע מהפעלתו, ואת הפעולות שנעשות בו.

הנאשמת עמדה בחזית בית הבושת באופן בו התייצגה בפני כולי עלמא כבעלת העסק; הנאשמת עבדה בבית הבושת, שימשה אשת קשר בין עובדות נוספות בבית הבושת לבין אילנית ויחד עם הפקידות ביצעה פעולות שנועדו לתחזוקתו של בית הבושת ופעילותו השוטפת. בין תפקידיה- ניקיון בית הבושת וניקיון נכסים נוספים אותם השכירה אילנית לאחרים, התנהלות מול בתי דפוס, ביצוע שליחויות, וכן מתן שירותי שמרטפות לילדיה של אילנית. תמורת עבודתה המתוארת, קיבלה הנאשמת שכר חודשי. במעשיה, היוותה הנאשמת חוליה בשרשרת ניצול הנשים במעגל הזנות, לצורך הפקת רווח כספי על גבן ובכך תרמה במעשיה להרחבת העיסוק בזנות.

הנאשמת סייעה לאילנית בביצוע עבירה של הלבנת הון, בהיקף הכנסה של לפחות 22 מיליון ₪. מעשיה של הנאשמת נעשו בהנחייתה של אילנית וכללו מגוון פעולות, כפי שפורט בעובדות כתב האישום, המאופיינות בתכנון ובתחכום, בין היתר פתיחת חשבונות בנק ועוסק מורשה על שמה של הנאשמת ששימשו את אילנית. מטרת המעשים הייתה לסייע לאילנית להסוות את מקור הרכוש האסור, להסוות את בעלותה של אילנית ברכוש האסור ולאפשר לאילנית ליהנות מפירותיו. בכך, סייעה לאחרת להונות את רשויות המס, לפגוע בקופה הציבורית ולהסב לה נזק בהיקף כספי רב.

הנאשמת עצמה לא נהנתה מפירות העבירה ולא הפיקה רווחים מביצוע העבירה, אלא שתמורת ביצוע הפעולות קיבלה שכר חודשי של 4,000 ₪, שאינו עומד בהלימה להיקף העבירות.

שכרה של הנאשמת בגין כל פעולותיה שולם לה מתוך כספי האתנן.

סיכום חלקה של הנאשמת בביצוע העבירות-

תפקידה של הנאשמת היה מרכזי בניהול האופרציה העבריינית והפעולות שביצעה היו בעלות חשיבות ואפשרו את הפעלתו של בית הבושת ותפעולו השוטף. הנאשמת, שפעלה אמנם על פי הנחיותיה של אילנית, היוותה במעשיה חוליה בשרשרת ניצול הנשים במעגל הזנות, סייעה בידי אילנית לקיים את המערך העברייני כולו, לרבות הונאת רשויות המס. בכך, פגעו מעשיה פגיעה משמעותית בערכים המוגנים, הגם שאין חולק כי במידה פחותה מעצמת הפגיעה הכרוכה במעשיה של אילנית, אשר התוותה את אופן הפעילות העבריינית, ועמדה בראשה.

מדיניות הענישה הנוהגת-

ב"כ המאשימה הפנתה למתחמי הענישה שנקבעו במסגרת הפרשה הנוכחית, בתיק הנוסף, וכמו כן לפסיקה שהגישה במסגרת הדיונים בעניין של המעורבות הנוספות בפרשה. ב"כ הנאשמת ערכה אבחנה בין עניינה של הנאשמת ובין המקרים שנסקרו והתייחסה בעיקר לענישה שהוטלה על המעורבים המשניים בפרשת פלונית (ת"פ (ת"א) 42992-07-15 **מדינת ישראל נ' פלונית** (14/3/2017) וע"פ 3524/17 **פלונית נ' מדינת ישראל** (3/10/2017)) ובפרשת נוי חדד (ת"פ 58600-06-17 **מדינת ישראל נגד נוי חדד** (12/9/2018)).

כפי שכבר ציינתי בגזרי הדין הקודמים -מדיניות הענישה הנוהגת בתיקים דומים משקפת בעיקר את היקף הפעילות של בית הדין, תקופת הפעילות וסוג התפקיד שמילאו הנאשמים שעמדו לדין המגלם את היקף מעורבותם בפעילות העבריינית.

גם באשר לעבירות הכלכליות, קיים מנעד ענישה רחב, הכרוך מטבע הדברים בנסיבות המקרה, לרבות משך התקופה, היקף העבירות, מידת התכנון והתחכום, טיב עבירת המקור, מידת הנזק שנגרם לקופת המדינה. בהקשר זה יוזכר כי לנאשמת מיוחסת עבירה של סיוע להלבנת ההון.

בפרשה זו נגזר דינן של מרבית המעורבות, כפי שפורט לעיל.

אזכיר כי אילנית, נאשמת 1, הורשעה בניהולו של בית הדין הבושת משך תקופה של כשמונה שנים תוך שהסתייעה בנאשמת ובפקידות. היא שהתוותה את דרך הפעילות של בית הדין הבושת ועמדה בראש הפעילות העבריינית. נוסף על עבירות המוסר האמורות, הורשעה בעבירות מס, שימוש אסור ברכוש והלבנת הון בהיקף רחב של כ- 22 מיליון ₪. הפקידות נדונו לעונשים שיקומיים, כל אחת בהתאם לחלקה במעשים.

גזר הדין שניתן בעניינה של אילנית עומד לנגד עיני, אולם, מלאכת הענישה לעולם אינה פרי חישוב אריתמטי. מכאן, שאין לגזור את עונשה של הנאשמת כדי מחצית העונש שהוטל על אילנית, אלא יש ליישם את גזר הדין של אילנית תוך התאמתו לנסיבות הקונקרטיות של הנאשמת בפניי. כך, נודעת חשיבות רבה להבדל באחריות למעשים, ביזמה, בהפקת הרווחים, ומכאן שבמידת האשם שניתן לייחס לאילנית ולנאשמת. על כך יש להוסיף את תהליך השיקום המרשים ביותר בו נתונה הנאשמת, ויתר נסיבותיה הייחודיות.

בנוסף, אפנה לפסקי הדין, כדלקמן:

ע"פ 3116/21 **ליאוניד גילר נ' מדינת ישראל** (10/2/2022) המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של סרסוריות למעשי זנות, הבאת אדם למעשי זנות וסיוע ולהבאת אדם לעיסוק בזנות; וכן הורשע בעבירות כלכליות של השמטת הכנסה. מדובר בנאשם שהועסק על ידי שניים אחרים, שהפעילו משרד שהציע שירותי מין. הנאשם שימש תחילה כנהג ובהמשך כפקיד ובמסגרת עבודתו נטל חלק בתפעול פעילות המשרד, לרבות ניהול הקשר מול המנהלים ומול הנשים שהועסקו במשרד. תקופת עבודתו במשרד הייתה למשך כ- 20 חודשים. בתקופה זו, נהג לעיתים לפעול באופן עצמאי, להביא את הנשים לידי מעשי זנות מבלי לדווח על כך כחלק מפעילות המשרד וגבה מחצית מדמי האתנן לכיסו. בגין מעשים אלה בית המשפט קבע מתחם הנע בין 9 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל. בגין עבירות המס נקבע מתחם נפרד. על המערער הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל, מע"ת וקנס בסך 10,000 ₪. הערעור נדחה בין היתר נוכח עקרון אחידות הענישה.

בעפ"ג 43097-01-21 **שליחוביה נ' מדינת ישראל** (7/4/2021) המערערת החזיקה וניהלה שתי דירות בהן סופקו שירותי מין, בגין האמור הורשעה על יסוד הודאתה בשתי עבירות של החזקת מקום לשם זנות, ובשתי עבירות של

סרסרות למעשי זנות. דירה אחת החזיקה וניהלה מחודש ינואר 2013 ועד חודש יוני 2015 ואת הדירה הנוספת החזיקה וניהלה מחודש יוני 2014 ועד חודש דצמבר 2014. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מע"ת ועד 12 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשמת שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, מע"ת וקנס כספי. בעת גזירת עונשה שקל בית המשפט, לצד נסיבותיה האישיות, הרשעה קודמת בעבירה דומה ושיהוי בהגשת כתב האישום באופן שמנע מהנאשמת לבצע צירוף תיקים. בערעור, הופחתה תקופת המאסר, בהסכמה, ונקבע כי המערער תרצה שני חודשי מאסר בעבודות שירות.

עפ"ג (ת"א) 55244-08-15 **אלפנדרי נ' מדינת ישראל** (2/12/2015) המערער הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של החזקה וניהול מקום לשם זנות ובעבירה של סיוע לסרסרות למעשה זנות. המערער החזיק וניהל שני בתי בושת, האחד משנת 2006 ועד 11/2009; ואת השני החל מחודש 3/2009 ועד לסגירתו ביום 29/5/11. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין חודשים ספורים של מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה כספיים. בהתחשב במצבו הרפואי של הנאשם, שיהוי בהגשת כתב האישום ונסיבות נוספות הוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, מע"ת וקנס כספי בסך 3,000 ₪. המערער נמצא בלתי כשיר לבצע עבודות שירות ועל כן נקבע כי תקופת המאסר תרוצה מאחורי סורח וברח. בערעור, נעשתה בחינה נוספת עם הממונה על עבודות השירות, הוא נמצא כשיר ותקופת המאסר הומרה לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ 58600-06-17 **מדינת ישראל נגד נוי חדד** (12/9/2018): הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בכתב אישום מתוקן (לאחר שהחל להתנהל הליך הוכחות) בעבירות של סרסרות למעשה זנות, החזקת מקום לשם זנות, פרסום שירותי זנות; עבירות של איסור הלבנת הון וביצוע פעולה ברכוש אסור; עבירות מס של השמטת הכנסה בכוונה להתחמק ממס, שימוש בערמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס וכן עבירה של שיבוש מהלכי משפט. במעשיה, ניהלה הנאשמת שני בתי בושת במשך כ- 4 שנים וביצעה עבירות מס והלבנת הון בהיקף של 20 מיליון ₪. במסגרת הסדר טיעון הגיעו הצדדים להסכמה גם לעניין העונש ועתרו עתירה משותפת לעונש של 24 חודשי מאסר, קנס בסך 50,000 ₪ וענישה נלווית, כאשר בין השיקולים נתנה המדינה משקל משמעותי למצבה הבריאותי הקשה של הנאשמת.

נאשמת נוספת בפרשה, **חנה אמג'ר**, הורשעה על יסוד הודאתה בשתי עבירות של סרסרות למעשה זנות ובשתי עבירות של החזקת מקום לשם זנות. הנאשמת עבדה כמנהלת שני בתי הבושת בשתי תקופות זמן, לתקופה כוללת של שלוש שנים ו- 8 חודשים. בעניינה הגיעו ב"כ הצדדים להסכמה, לאחר הליך גישור, לפיה המאשימה תגביל את עתירתה העונשית למאסר בפועל למשך 6 חודשים, תשלם קנס של 3,500 ₪ ויחולט סך של 40,000 ₪ שנתפס. עמדה זו מתחשבת בין היתר במצבה הבריאותי של הנאשמת ובענישה המוסכמת שהוטלה על חדד, המעורבת הראשית בפרשה. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשמת מע"ת וקנס כספי.

ת"פ (ת"א) 42992-07-15 **מדינת ישראל נ' פלונית** (14/3/2017): הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בכתב אישום מתוקן בעבירות של סרסרות למעשה זנות, החזקת מקום לשם זנות, פרסום שירותי זנות, מטרד לציבור, עבירות של איסור הלבנת הון, ועבירות מס הכנסה. במעשיה, ניהלה הנאשמת שלושה בתי בושת במשך כ- 8 שנים (2006 ועד 2014) וביצעה עבירות מס והלבנת הון בהיקף של 5.6 מיליון ₪. עוד יוחסה לה עבירה של הפרת הוראה חוקית בכך שהמשיכה בהפעלת העסק חרף צו שיפוטי שהורה על הפסקת הפעילות בו. הצדדים הגיעו להסכמות עונשיות, אשר כובדו על ידי בית המשפט. לאור עברה הפלילי וחלוף הזמן ממועד העבירות תוך שינוי אורחותיה בתקופה זו, הושתו על הנאשמת 44 חודשי מאסר, הכוללים בתוכם הפעלת מע"ת בן 12 חודשים בחפיפה מלאה, לצד מע"ת נוסף, קנס כספי בסך 32,000 ₪ וחילוט בסך 1.2 מיליון ₪. יצוין, כי ערעור שהוגש על החלטת בית המשפט המחוזי שדחה בקשת המערערת לחזור בה מהודייתה ובמסגרתו עתרה המערערת לבטל את הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו בעניינה, נדחה.

(ע"פ 3524/17 פלוגית נ' מדינת ישראל (3/10/2017)). הענישה בעניינים של יתר המעורבים בפרשה נעה בין ענישה צופה פני עתיד ועד לעונש מאסר קצר בעבודות שירות.

באשר לעבירת הסיוע להלבנת ההון- מצאתי לקבוע את מתחם הענישה בעיקר בהתחשב במתחם שנקבע בעניינה של אילנית בשים לב למשך ביצוע העבירות, היקפן ויתר הנסיבות שפורטו לעיל. ואולם, המתחם בעניינה של הנאשמת ייקבע תוך אבחנת חלקה כמסייעת, מידת מעורבותה הפחות בביצוע העבירות והעובדה שלא נהנתה מכספי העבירה. כמו כן, אפנה לפסקי הדין, כדלקמן:

בע"פ 1816/18 מחמוד חלו נ' מדינת ישראל (16/10/2018) שאוזכר בעניינה של אילנית, הורשע המערער על-פי הודאתו בעבירות של הברחה לפי פקודת המכס; מרמה בנסיבות מחמירות לפי חוק מע"מ; מרמה לפי פקודת מס הכנסה; וכן סיוע לאיסור הלבנת הון, כאשר כל העבירות בוצעו בצוותא עם אחר. המערער, סוחר טבק, פעל עם אחרים להברחת סך כולל של 46 טונות טבק מירדן לשטח ישראל לשם הפצתו, תוך הצגת מצג שווא כי הטבק נועד לייצוא, בין היתר, באמצעות ייצוא של טבק מזויף והוצאת חשבוניות פיקטיביות, במטרה להתחמק מתשלום מס על ייבוא הטבק. נקבע כי המיסים בהם חבו השותפים בגין ייבוא הטבק עומד על סך של כ-16 מיליון ₪, וכי שווי השוק של הטבק עומד על כ-21 מיליון ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי מידת הפגיעה היא חמורה בין היתר, בשל היקף העבירות, הימשכותן, גובה הסכום נושא העבירות, הפגיעה בקופה הציבורית והתחכום שנלווה להן, בשל חלקו המשמעותי של המערער בפרשה והיותו אחד הנהנים העיקריים מהרווחים הגדולים שהופקו במסגרתה. לנוכח כל האמור קבע מתחם הנע בין 18-40 חודשי מאסר בפועל, ומתחם קנס נע בין 300,000-1,000,000 ₪, והטיל עליו 24 חודשי מאסר בפועל, מע"ת, קנס בסך 500,000 ₪ וחולטו כספים. בית המשפט העליון דחה את ערעורי הצדדים. יצוין, כי עניינו של מעורב נוסף בפרשה, אשר שימש כ"איש קש", הסתיים בהסדר טיעון בענישה מוסכמת של 11 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית וקנס בסך 10,000 ₪.

בת"פ (מרכז) 274-12-17 מדינת ישראל נ' כהן (3/5/2021) הנאשם הורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירות של סיוע לניסיון קבלת דבר במרמה וכן בעבירות הלבנת הון. הנאשם, אזרח ישראלי שחי בהונגריה, סייע לקבוצת יחידים להוציא כספים, במרמה, משתי חברות זרות (חברה צרפתית וחברה גרמנית) ולהעביר הכספים לחשבונות בנק פיקטיביים בהונגריה. הנאשם נעזר באדם נוסף, שבהמשך התגלה כי פעל באותה תקופה כסוכן של רשויות האכיפה האמריקאיות [ה-FBI]. כתוצאה ממעשי המרמה, העבירה החברה הצרפתית לחשבון הפיקטיבי סך של 237,000 אירו והחברה הגרמנית העבירה לחשבון הפיקטיבי 480,000 אירו. בשני המקרים, כספי המרמה הועברו לחשבון בנק פיקטיבי, אך לא הגיעו לנאשם או למי ממבצעי ההונאה, בעקבות התערבות ה-FBI. הנאשם סיפק למבצעי ההונאה את פרטי חשבונות הבנק הפיקטיביים כדי שניציגי החברות הזרות יפקידו בהם את כספי המרמה, במטרה להסוות ולהסתיר את זהות בעליו של הרכוש האסור, את מיקומו ותנועותיו והנאשם היה מעורב בהעברת הכספים מהחברות הזרות לחשבונות הבנק הפיקטיביים. בית המשפט ראה את הפעילות מול שתי החברות הזרות כשני אירועים נפרדים, וקבע כי מתחם הענישה לכל אחד מהאירועים עובר המבצע העיקרי, נע בין 9 ועד 30 חודשי מאסר והמתחם בעניינו של הנאשם, כמסייע הוא מחצית מהמתחמים הנ"ל. על הנאשם הוטל מאסר בפועל למשך 14 חודשים, לצד מע"ת וקנס כספי. הנאשם ערער על חומרת העונש (ע"פ 4229/21 יהודה כהן נ' מדינת ישראל (20/12/2021)) ובהמלצת בימ"ש חזר בו מהערעור.

ת"פ (ב"ש) 49956-03-15 מדינת ישראל נ' יוסי מלול (24/3/2016) מדובר בפרשה שהתנהלה כנגד 15 נאשמים, בהן חברות בע"מ, במסגרתן יוחסו למעורבים השונים עבירות רבות שעיקרן עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה, הלבנת הון, הברחת טובין בנסיבות מחמירות, עבירות רבות לפי פקודת המכס ופקודת מס הכנסה ועוד. העבירות בוצעו משך כשלוש שנים והיקפן נקבע על סך כולל של 36,172,815 ₪. נאשמת 4 שימשה כמנהלת

משרדו אחר המעורבים והורשעה בכך שסייעה לאחרים בביצוע פעולות הקשורות ליבוא ולהברחת טובין ארצה והיא הורשעה, על יסוד הודאתה בעבירות סיוע להברחת טובין בנסיבות מחמירות (ריבוי), סיוע להשתמטות מתשלום מכס (ריבוי), סיוע לעשיית מעשה כדי להתחמק מתשלום מס קנייה (ריבוי), סיוע למסירת ידיעה לא נכונה (ריבוי), וריבוי עבירות של סיוע להלבנת הון בהיקף העבירה שלעיל.

בעניינה של נאשמת 4, זה קבע ביהמ"ש "יש צורך בקביעת מתחם ענישה לתת קבוצה רלבנטית למקרה דנן אותה ניתן להגדיר כנאשם שסייע לביצוע עבירות מכס והלבנת הון, מבלי שנהנה באופן ישיר מההעלמות המס". בימ"ש התחשב בחומרת העבירות ונסיבות ביצוען, לרבות מספרן הרב של העבירות, משך ביצוען, גובה המס שהועלם המשקף את מידת הפגיעה בערך החברתי, ובכך שהנאשמת לא הייתה חלק מתכנון העבירות. בימ"ש ערך אבחנה בין הנאשמת למי שנטל חלק פעיל בתכנון המעשים, היה מנהל או בעלים של העסק, ששלשל את הכספים לכיסו ואף נהנה באופן ישיר מההעלמת המס. בעניינה של הנאשמת נקבע מתחם עונשי שנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לצד מע"ת וקנס הולם והוטל עליה עונש מאסר בעבודות שירות למשך 5 חודשים, מע"ת ורכיבים כספיים שהוסכמו- קנס בסך 185,000 ₪ וחילוט של 185,000 ₪.

נוכח האמור עד כה, סבורתני כי מתחם העונש ההולם שמתייחס לעבירות המוסר נע בין 14 ועד 36 חודשי מאסר; ומתחם העונש ההולם שמתייחס לעבירת הסיוע להלבנת ההון נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל, לצד לקנס כספי.

העונש המתאים ושיקולי שיקום

בהינתן מתחם הענישה האמור, אקבע את העונש המתאים לנאשמת על יסוד הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. בשים לב להסכמת הצדדים באשר להצדקה הקיימת בעניינה של הנאשמת לסטות ממתחמי הענישה שנקבעו לקולא, מטעמי שיקום, אדרש למידת הסטייה המתאימה בנסיבות תיק זה.

חייה של הנאשמת לא היו פשוטים, בלשון המעטה, ונסיבותיה האישיות המורכבות פורטו בהרחבה בתסקירי שירות המבחן, בחוות הדעת שהוגשו (במ/2, במ/8), בטיעוני ההגנה לעונש והשתקפו היטב גם בדברה האחרון של הנאשמת לעונש.

הנאשמת כבת 48, אם יחידנית לקטינה בת 16 אותה מגדלת בכוחות עצמה והיא אינה עומדת בקשר עם אביה. הנאשמת נעדרת עבר פלילי, למעט הרשעה קודמת משנת 2011, בגין עבירה שביצעה בשנת 2009 שאינה ממין העניין והתיישנה. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי סייע בהפקת הלקחים הנדרשים ממעשיה ומהווה גורם הרתעה מפני ביצוע עבירות נוספות בעתיד.

הנאשמת הודתה כבר בראשית הדרך, שיתפה פעולה עם הרשות החוקרת ומן הטעם הזה הופרד כתב האישום בעניינה, על המשתמע מכך. גם לנתון זה נודעת חשיבות בעת גזירת הדין.

מתוך המסמכים עולה כי הערכת גורמי הטיפול שחוויית טראומטיות ופגיעות מתמשכות שחוותה הנאשמת בילדותה, כמו גם בחייה הבוגרים, הן חלק בלתי נפרד מדפוסי אישיותה והם אשר עומדים ברקע הידרדרותה למעגל הזנות ועד לביצוע העבירות.

כמו כן, מדובר בנאשמת אשר נוטלת אחריות מלאה למעשיה, מצרה עליהם, מפנימה את הפסול הטמון בהם ואת

חומרתם. כיום, ומזה תקופה ממושכת, הנאשמת מקדישה חלק ניכר מחייה לסייע לנשים שנמצאות במעגל הזנות, דבר המשליך על הכרתה כיום את הנזקים שגרמו מעשיה לנשים נוספות והפגיעה בהן, והן על האמפתיה שמגלה כלפי אותן הנשים ורצונה לכפר על אותה הפגיעה. מדברי הנאשמת והעדויות שנשמעו לעונש עולה כי הנאשמת שמה לה למטרה לסייע לנפגעות ממעגל הזנות ולתרום לחברה ולנתון זה חלק משמעותי בשיקומה של הנאשמת. "סיוון מחפשת דרכים שבהן תוכל לתרום לחברה, כמו התנדבותה למען ניצולי שואה ובמיוחד לנערות וצעירות בסיכון. סיוון לוקחת את הטרומות והקשיים שעברה לאורך חייה והופכת אותן לכוחות וידע כדי לעזור לאחרות. לתת להן את מה שהיא אף פעם לא קיבלה" (במ/2)

עוד הבאתי בחשבון את מאמציה של הנאשמת לשמור על יציבות בחייה, וכך, לצד ההליכים הטיפולים בהם משולבת היא מתמידה בתעסוקה נורמטיבית מזה מספר שנים, תחילה בעבודתה בנות לבגדי ילדים ובהמשך בעבודתה במסגרת "בית חם". מהמסכים שהוגשו (אפנה לבמ/3 ולבמ/5) עולה הנאשמת מבצעת עבודתה באחריות ובמסירות ולשביעות רצון מעסיקה. עוד מצביעות חוות הדעת על מאמצים שעורכת הנאשמת להוות מודל חיובי עבור בתה, לפרנס אותה ולדאוג לה לכל צריכה חרף הקשיים הנפשיים עמם מוסיפה להתמודד גם כיום.

כמו כן ראיתי ליתן משקל מסוים לפגיעה הצפויה של ענישה בדמות מאסר מאחורי סורג ובריוח בנאשמת ובבתה הקטינה. כעולה מהמסמכים שהוגשו מטעם ההגנה, מצבה הנפשי של הנאשמת עדין, והיא שרויה בחרדות ובחששות גדולים מפני ריצוי עונש מאסר. גורמי הטיפול, סבורים כי ענישה של מאסר בפועל תהיה הרסנית עבור הנאשמת באופן שתביא להידרדרות במצבה הנפשית ובנוסף תקטע את ההליך השיקומי המשמעותי בו משולבת מזה מספר שנים ותגרום להידרדרות ניכרת במצבה. כמו כן, שמתי לפני העובדה כי הנאשמת מגדלת את בתה הקטינה בגפה, היא המפרנסת היחידה ושליחתה למאסר יפגע, באופן אינהרנטי וברור, גם בבת. עוד בעניין זה אני ערה לתחושותיה של הבת, כפי שהשתקפו במכתב האישי שכתבה.

בעניינה של הנאשמת הסכימו הצדדים כאמור כי קיימת הצדקה לסטות ממתחם הענישה שנקבע, מטעמי שיקום, והם חלוקים באשר למידת הסטייה.

תסקירי שירות המבחן וחוות הדעת מעלות כי הנאשמת משולבת בהליכי שיקום כבר משנת 2019. מאז, באופן רציף, משתפת פעולה בהליכים טיפוליים מגוונים וההתרשמות כי היא מונעת מתוך מוטיבציה פנימית לערוך שינוי מהותי בחייה ולשנות אורחותיה. היא מסתייעת בגורמי הטיפול תוך שמגיעה לפגישות בקביעות, מגלה רצינות, מבינה את משמעות המחויבות לטיפול ועושה ככל יכולתה למען שיקומה - "סיוון מגלה מסירות מעוררת הערצה לתהליך השיקומי" (במ/2).

מהמסמכים עולה כי מדובר בטיפול מעמיק, המשלב עיבוד של תכנים מורכבים, לרבות הגורמים בחייה של הנאשמת והדפוסים באישיותה שהביאו אותה לכדי ביצוע העבירות, הפנמתם וטיפול בהם באופן ממוקד ואינטנסיבי המסייע לה להתמודד עם אותם הקשיים בעזרת כלים אדפטיביים.

ההליך הטיפולי משלב מפגשים פרטניים וקבוצתיים, בתדירות של פעם עד פעמיים בשבוע ולצד זאת נמצאת הנאשמת גם בטיפול פסיכיאטרי, לצורך מעקב אחר מצבה הנפשי בין היתר בשל טלטלות שנגרמו בשל העמקה בתכנים מורכבים במהלך הטיפול וכן בשל חששות שמציפים אותה לנוכח ההליך המשפטי ותוצאותיו.

שינוי נוסף שעשתה הנאשמת בחייה, נוגע למישור התעסוקתי. כך, מאז פתיחת ההליך, עבדה הנאשמת במשך כשנתיים בחנות בגדי ילדים. בהמשך, בסיוע רכזת התעסוקה של "אופק נשי" החלה עבודתה בתפקיד אם בית במסגרת "בית חם" לנערות בסיכון. נראה שלראשונה בחייה, מצליחה הנאשמת להתפרנס מעבודה במסגרות תעסוקתיות נורמטיביות

ומיטבות, להתמיד ולשמור על תעסוקה קבועה ויציבה לאורך זמן. נתון זה גם הוא מהווה נדבך בדרכה השיקומית של הנאשמת ומצביע על הצלחתה לערוך שינוי חיובי ומשמעותי באורחות חייה.

שירות המבחן התרשם כי בעזרת ההליך הטיפולי, לצד ההליך המשפטי, מצליחה הנאשמת לנהל אורח חיים יציב ונורמטיבי, ופועלת לשפר את דימויה העצמי, את תחושת המסוגלות שלה ואת רווחתה האישית וכבר בשנת 2020 העריך השירות שהתכנית הטיפולית סייעה בהפחתה ניכרת של מידת הסיכון בעניינה.

כמו כן, וכפי שכבר נאמר לעיל, מדובר בנאשמת אשר מפגינה היטב את חומרת מעשיה ונוטלת בגינם אחריות, היא מצרה על המעשים ופועלת לתיקונם כך שמקדישה חלק ניכר מחייה בפעילות למען נפגעות ממעגל הזנות.

עינינו הרואות איפא, כי התהליך השיקומי בו נתונה הנאשמת מתפרש על פני כמה מימדים-

הליך ממושך;

הליך שמצמיח פירות ואינו תיאורטי בלבד;

הליך המתפרש על פני כל מישורי חייה של הנאשמת.

בשל כל האמור, ראיתי לקבל את עמדת הצדדים כי ההליך השיקומי שעברה ועוד עוברת הנאשמת, מצדיק לקבוע את עונשה תוך סטייה לקולא ממתחם הענישה שנקבע, מבלי לפגוע בתכליות הענישה הנוספות. לפיכך, איני סבורה כי ניתן להימנע בעניינה של הנאשמת מהטלת עונש מאסר. עם זאת, לנוכח ההליך השיקומי שעברה הנאשמת כפי שפורט בהרחבה ומשמצאתי כי מדובר בשיקום ממושך, מעמיק ואפקטיבי אשר מקבל ביטוי בכל מישורי חייה של הנאשמת, ראיתי לקבוע שהסטייה ממתחם הענישה בעניינה, תתבטא לא רק בקיצור מסוים של תקופת המאסר, אלא גם באופן ריצויו.

אשר לגובה הקנס שיוטל על הנאשמת, מצאתי ליתן משקל לסכום הקנס המשמעותי שהוטל בעניינה של נאשמת 1 בתיק הנוסף, בשים לב לכך שהנאשמת לא גרפה רווחים כספיים מעבירת הסיוע להלבנת ההון, להוציא שכר חודשי שקיבלה בעד עבודתה שכאמור אינו עומד בהלימה להיקף העבירות.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 9 חודשים שירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת ממונה מיום 18/9/22.

ב. 8 חודשי מאסר, אולם הנאשמת לא תישא עונש זה אלא אם תעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורה אחת העבירות בהן הורשעה.

ד. קנס כספי בסך 20,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים רצופים ושווים החל מיום 1/2/23, ובהמשך בכל חודש לאחריו.

זכות ערעור בתוך 45 ימים כחוק.

ניתן היום, י"ב כסלו תשפ"ג, 06 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.